RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0066 van 17 februari 2015 in de zaak 1011/0844/A/8/0792

In zake: de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Yves FRANCOIS

kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partij:



bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Frank VANDEN BERGHE en Arne DEVRIESE kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 4A waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 1 juni 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 21 april 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 13 december 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij en aan mevrouw Katy Depuydt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een funerarium met woning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 2 oktober 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 oktober 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc BOES heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Arne DEVRIESE die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

verzoekt met een aangetekende brief van 29 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 17 augustus 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen

IV. FEITEN

Op 1 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partij en mevrouw bij het college van burgemeester en schepenen van een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een funerarium en een woning.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan 'leper-Poperinge', gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 12 mei 1975 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, 'Hooyaertstraat – wijziging 1', meer bepaald in een gebied voor openbare gebouwen, met de specifieke aanduiding dat er kruisjes op het grafisch plan zijn aangebracht, wat volgens de legende staat voor 'begraafplaats'. Bij de legende staan er geen verdere voorschriften bij de 'begraafplaats'. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving

van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het bijzonder plan van aanleg werd bij besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 in het plannenregister behouden.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 december 2010 het volgende ongunstig advies:

"Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

[...]

De aanvraag is tevens gelegen in het Bijzonder Plan van Aanleg "Hoeyaardstraat – wijz.1" goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 12/05/1975. Meer bepaald in de zone voor openbare gebouwen met als nevenbestemming wonen en specifiek aangeduid op het plan als begraafplaats.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is in strijd met de bepalingen van het vigerende BPA. Meer bepaald met de bestemming van het gebied (zie infra).

[...]

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

[...]

Het perceel van de aanvraag is gelegen in de bestemmingszone aangeduid als "begraafplaats". In het BPA worden echter geen specifieke voorschriften vermeld, waardoor teruggegrepen moet worden naar de algemene voorschriften. Deze vermelden als hoofdbestemming openbare gebouwen (kantoorruimte, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus) en als nevenbestemming woongebouwen – woningen.

Het college van burgemeester en schepenen stelt in haar advies dd. 08/11/2010 dat de in het gebouw aanwezige functies (opbaringsruimten rouwkamers) kunnen gelinkt worden aan de openbare functies "verzorging" en "cultus" uit het BPA. Dit standpunt wordt niet bijgetreden. Er dient gesteld te worden dat het voorzien van een funerarium niet valt onder de noemer openbare gebouwen. Noch een verzorgingsruimte, noch een cultus zijn in overeenstemming met de functie funerarium.

[...]

Bijgevolg is de aanvraag in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het BPA. Conform de bepalingen van artikel 4.4.1 §1 VCRO kan er geen afwijking worden toegestaan voor wat betreft de bestemming. De aanvraag is in strijd met de wettelijke bepalingen en kan bijgevolg niet aanvaard worden.

Verder kan de vraag nog opgeworpen worden of het wel de bedoeling was om in deze zone die ingetekend staat als "begraafplaats" effectief bebouwing toe te staan. Deze zone is gelegen tussen de bebouwde zone en het open agrarisch gebied. De aanvraag is tevens gelegen langs de kant van de Hoeyaardstraat waar weinig bebouwing voorkomt. Het inplanten van constructies op deze plaats is bijgevolg niet logisch."

Gebonden door dit negatief advies weigerde het college van burgemeester en schepenen op 13 december 2010 de vergunning

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 14 januari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 maart 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 29 maart 2011 beslist de verwerende partij op 21 april om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

2 GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

De aanvraag is volgens het gewestplan leper-Poperinge (KB 14.08.1979) gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

De aanvraag is tevens gelegen in het BPA "Hooyaartstraat – Wijz. 1", goedgekeurd bij KB 12.05.1975. Meer bepaald in de zone voor openbare gebouwen met als nevenbestemming wonen en specifiek aangeduid op het plan als begraafplaats.

Het ontwerp moet voldoen aan volgende verordeningen :

De gemeentelijke, provinciale en gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen zijn van toepassing op de aanvraag.

3 VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. Codex)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

De aanvraag betreft het bouwen van een funerarium met woonst. De plaats van de aanvraag is gelegen aan de rand van de kern van in een zone met als bestemming openbare gebouwen en nevenbestemming wonen volgens het geldende BPA. Er is ook een bijkomende markering met kruisjes die volgens de verklarende tabel begraafplaats betekent. Hier zijn er echter geen bijkomende voorschriften zodat moet uitgegaan worden van de algemene bepalingen.

Aanvrager en gemeente menen dat de aanvraag past binnen de bestemming openbare gebouwen. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar vindt een funerarium geen openbaar gebouw. Volgens het beroepschrift wordt een te enge interpretatie toegepast die gesteund is op het vrij toegankelijk zijn van een gebouw terwijl eerder moet onderzocht worden of de voorziening ten dienste staat van de gemeenschap.

Als verduidelijking bij openbaar gebouw wordt volgende opsomming gegeven : kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, kultuur, cultus. Het opbaren van een overledene is een onderdeel van het afscheid nemen van een overledene. Een funerarium kan dus gelinkt worden aan cultus.

Zo kan geconcludeerd worden dat de aanvraag conform is met de bestemming van het BPA.

Het funerarium is aan de rand van het woongebied gelegen ter hoogte van de overgang naar het agrarisch gebied.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar suggereert dat het misschien niet de bedoeling was om op deze plaats bebouwing toe te laten. De zone vormt immers een overgang tussen het woongebied en het achterliggende agrarisch gebied. Anderzijds wordt in de blauwe zones van het BPA aangegeven dat er openbare gebouwen kunnen komen.

Ook bevinden er zich iets meer oostwaarts nog woningen aan dezelfde zijde van de straat. Er is een woonlint langs de noordzijde van de Hooyaardstraat voorzien waar er al vele woningen gebouwd zijn. Het bouwen aan de noordzijde vormt bijgevolg geen precedent.

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid. Vooral de toegangsdeuren binnen de publiek toegankelijke zone voldoen niet volledig aan de bepalingen. Ter hoogte van de helling naar de inkomdeur zijn onvoldoende gegevens gekend om na te gaan of aan alle bepalingen voldaan is.

De plaats van de aanvraag grenst ook aan een voormalige spoorwegbedding die ingericht is als fietspad dat beheerd wordt door de provincie West-Vlaanderen. In het advies van de dienst MINAWA naar aanleiding van de vergunningsaanvraag werd gevraagd om betrokken te worden bij de soortenkeuze van de beplanting in de zone die grenst aan de vroegere spoorwegbedding.

Er werd een aangepast voorstel van groenplan toegevoegd aan het dossier (datum 12.10.2010). Dit werd naar aanleiding van het beroep nogmaals voorgelegd aan de dienst MINAWA sectie domeinen en groene assen. Voor wat betreft de gemengde hagen wordt voorgesteld om geen zwarte els op te nemen in deze haag omdat dit een boomvormende struik betreft. Voor wat betreft de hoogstambomen wordt voorgesteld om deze op 10 m van elkaar te planten zodat de bomen voldoende ruimte hebben om te groeien.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen op voorwaarde dat :

- er geen zwarte els toegepast wordt in de gemengde hagen en de hoogstambomen op 10 m van elkaar geplant worden
- het ontwerp uitgevoerd wordt conform de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid onder meer moet de helling naar de inkomdeur voldoen aan art. 18 en 19 en moeten alle toegangsdeuren voldoen aan de bepalingen van art. 22 tem 26 van de verordening.

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert zijn standpunt als volgt :

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De overzijde van de straat wordt gekenmerkt door woningen bestaande uit 1 bouwlaag en een hellend dak. Verderop rechts van de plaats van de aanvraag bevinden zich woningen in open bebouwing. Aanvrager is schrijnwerker en baat op dit moment een funerarium uit in de

Het ontwerp voorziet in het bouwen van een funerarium met woning. Het gebouw bestaat uit 2 bouwlagen en een dak. Het gelijkvloers wordt volledig ingenomen door het funerarium. Op de verdieping wordt de woongelegenheid ingericht. De bouwdiepte op het gelijkvloers bedraagt 23 m. De bouwdiepte op de verdieping bedraagt 12,5 m.

Het funerarium omvat een winkel, een vergaderruimte en centrale inkomhal, 4 rouwkamers, sanitair, opbaringsruimte, koelruimte en garage.

Voor het funerarium worden 6 parkeerplaatsen voorzien en achteraan nog eens 10. Naar de oude spoorwegbedding toe, die ingericht is als fiets- en wandelpad, wordt een groeninkleding voorzien met een combinatie van een gemengde haag en solitaire hoogstambomen.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het gewestplan gelegen in een zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen en volgens het BPA Hoeyaertstraat (KB 12.05.1975) gelegen in een zone voor openbare gebouwen met een specifieke markering met kruisjes, volgens de legende aanduiding als begraafplaats.

Het grote discussiepunt in het dossier is de verenigbaarheid met de geldende bestemmingsvoorschriften.

Het BPA dateert immers van voor het gewestplan. Een eerste vraag is of de bestemming van het gewestplan dan wel de bestemming van het BPA van toepassing is. Voor BPA's die niet afwijken van het gewestplan moest tegen 01.08.2000 een aanvraag ingediend worden om de plannen te behouden. Al de overige BPA's van voor het gewestplan werden van rechtswege opgeheven. Navraag bij de gemeente leert dat het BPA nog geldig is.

In het BPA heeft de plaats van de aanvraag als bestemming openbare gebouwen en als nevenbestemming wonen. Er zijn geen gabarieten bepaald voor deze bestemmingszone.

Voor de plaats van de aanvraag is er een bijkomende markering met kruisjes wat volgens de verklaringstabel symbool is voor begraafplaats. Verdere voorschriften bestaan er niet.

De begraafplaats bevindt zich echter op een andere plaats (grote blauwgekleurde zone centraal op BPA, zonder aanduiding met kruisjes). Volgens de gemeente is er geen behoefte om een nieuwe begraafplaats te ontwikkelen op de plaats die specifiek aangeduid is op het BPA. Dit werd in een schrijven van de gemeente aan de deputatie bevestigd. Aangezien de onderliggende kleur blauw is en er geen bijkomende voorschriften verbonden zijn aan de indicatie als begraafplaats dient getoetst te worden aan de algemene voorschriften.

Hierbij moet de vraag opgeworpen worden of een funerarium een openbaar gebouw is. Als verdere verduidelijking bij openbaar gebouw volgens het BPA wordt een opsomming gegeven: kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, kultuur, cultus. Een funerarium wordt door de gemeente gelinkt aan verzorging en cultus. Door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt dit betwist. Noch een verzorgingsruimte, noch een cultus zijn in overeenstemming met de functie funerarium, zo staat in het advies. Een funerarium valt niet onder de noemer openbare gebouwen volgens de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Hierop wordt besloten dat er afgeweken wordt van de bestemmingsvoorschriften van het BPA en de aanvraag in strijd is met de wettelijke bepalingen.

In het beroepschrift wordt gesteld dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het begrip openbaar gebouw letterlijk neemt als voor eenieder toegankelijk zijnde en dat dit een achterhaalde visie is. Deze letterlijke visie is blijkbaar niet de bedoeling van het BPA, zo redeneert de raadsman gezien ook de pastorie en school in de zone voor openbaar gebouw zijn gesitueerd terwijl deze ook niet vrij toegankelijk zijn. Er moet nagegaan worden of de voorziening ten dienste staat van de gemeenschap of van openbaar nut is. Hierbij wordt ondermeer gewezen op serviceflats, waterzuiveringsstations, containerparken en gevangenissen die beschouwd worden als voorzieningen van openbaar nut maar die geen vrije ingang hebben. Verder wordt gewezen op rechtspraak die stelt dat het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de initiatiefnemer of het al dan niet aanwezig zijn van winstoogmerk niet van doorslaggevend belang zijn.

Het opbaren van een overledene is een onderdeel van het afscheid nemen van een overledene. Een funerarium kan dus gelinkt worden aan cultus. Zo kan geconcludeerd worden dat de aanvraag conform is met de bestemming van het BPA.

Voor wat betreft de woning bij het funerarium wordt in het beroepschrift aangegeven dat het aangewezen is om bij een funerarium te wonen (cfr. art. 5.35.2.2 Vlarem).

Het uitbaten van een funerarium is milieuvergunningsplichtig. Bij de gemeente was een milieuvergunning gekend maar deze betrof op het eerste zicht de schrijnwerkersactiviteit die ook uitgeoefend wordt door de aanvrager (ramen en deuren in alu en PVC). Wanneer een aanvraag ook onderhevig is aan de milieuvergunningsplicht dan wordt de stedenbouwkundige vergunning geschorst zolang er geen milieuvergunning is verkregen.

Door de gemeente wordt ook art. 4.4.8 Codex aangehaald dat bepaalt dat handelingen van algemeen belang altijd kunnen in de gewestplanbestemming gemeenschapsvoorzieningen. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar werpt terecht op dat het hier vooreerst gaat om de ligging binnen een BPA en dat de aanvraag niet valt onder de definitie van handelingen van algemeen belang (art. 4.1.1 codex).

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid gezien de aanvraag dateert van na 1 maart 2010. De publiek toegankelijke oppervlakte van het funerarium bedraagt meer dan 150 m² en minder dan 400 m². In dit geval moeten de gelijkvloerse publiek toegankelijke delen voldoen aan de bepalingen van de verordening (art. 3). De toegangsdeur voldoet aan de bepalingen van de verordening. Het plan voorziet 1 aangepaste parkeerplaats.

Het toegangspad is in helling aangelegd maar de concrete uitwerking is niet weergegeven op de plannen. Er moet voldaan worden aan de bepalingen van art. 18 en 19 van de verordening. (afrijdbeveiliging, voor en na helling vrije en vlakke draairuimte, ...). Deuropeningen moeten een breedte hebben van 105 cm (ruwbouwmaat) en een vrije en vlakke draairuimte voor en achter de deur. Aan de trekzijde van de deur moet deze draairuimte het draaivlak van de deur raken. Aan de krukzijde van een manueel te bedienen deur moet bovendien een vrije en vlakke wand- en vloerbreedte voorzien zijn van 50 cm. De deuren tot de rouwkamers, winkel, bureau, vergaderruimte en sanitair moeten voldoende breed zijn en ook moet er een vrije en vlakke draairuimte voorzien worden. Hierbij kan de suggestie meegegeven worden dat het kan volstaan om de draaizin van de deur te wijzigen (naar de inkomhal in plaats van in bureau/winkel/...) gezien er voldoende vrije draairuimte beschikbaar is in de inkomhal. Alle publiek toegankelijke ruimten moeten voldoen aan art. 22 tem 26 van de verordening. Mits het opleggen van voorwaarden kan de aanvraag voldoen aan de verordening. Hiervoor zijn slechts zeer beperkte aanpassingen van de plannen nodig.

De aanvraag moet voldoen aan de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering (dd. 01.10.2004) gezien het ontvangstbewijs dateert van na 1 feb 2005. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken vanaf 75 m² (groendaken worden niet meegerekend) en verhardingen groter dan 200 m² (de oppervlakte van waterdoorlatende klinkers wordt slechts voor de helft in rekening gebracht, deze van steenslag of grastegels niet). De verordening formuleert eveneens bepalingen in verband met het verplicht gescheiden afvoeren van hemel- en afvalwater.

Er worden twee hemelwaterputten voorzien met een gezamenlijke inhoud van 25.000 liter. Dit is voldoende voor de opvang van het hemelwater. Het afval- en hemelwater wordt gescheiden afgevoerd. De aanvraag voldoet bijgevolg aan de voorschriften van de verordening.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggende project

heeft immers een verharde oppervlakte van minder dan 1000 m². In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het funerarium is aan de rand van het woongebied gelegen ter hoogte van de overgang naar het agrarisch gebied. In het beroepschrift wordt erop gewezen dat uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat niet iedereen in volle centrum dagdagelijks aan de dood wil herinnerd worden. Een ligging aan de rand van de gemeente wordt in die optiek dan ook als gunstig en weinig storend ervaren.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar suggereert daarentegen dat het misschien niet de bedoeling was om op deze plaats bebouwing toe te laten. De zone vormt immers een overgang tussen het woongebied en het achterliggende agrarisch gebied. Anderzijds wordt in de blauwe zones van het BPA aangegeven dat er openbare gebouwen kunnen komen. Ook bevinden er zich iets meer oostwaarts nog woningen aan dezelfde zijde van de straat. Er is een woonlint langs de noordzijde van de voorzien waar er al vele woningen gebouwd zijn. Het bouwen aan de noordzijde vormt bijgevolg geen precedent.

De plaats van de aanvraag grenst ook aan een voormalige spoorwegbedding die ingericht is als fietspad dat beheerd wordt door de provincie West-Vlaanderen. In het advies van de dienst MINAWA naar aanleiding van de vergunningsaanvraag werd gevraagd om betrokken te worden bij de soortenkeuze van de beplanting in de zone die grenst aan de vroegere spoorwegbedding.

Er werd een aangepast voorstel van groenplan toegevoegd aan het dossier (datum 12.10.2010). Dit werd naar aanleiding van het beroep nogmaals voorgelegd aan de dienst MINAWA sectie domeinen en groene assen. Voor wat betreft de gemengde hagen wordt voorgesteld om geen zwarte els op te nemen in deze haag omdat dit een boomvormende struik betreft. Voor wat betreft de hoogstambomen wordt voorgesteld om deze op 10 m van elkaar te planten zodat de bomen voldoende ruimte hebben om te groeien. Dit advies kan gevolgd worden en wordt opgelegd als voorwaarde.

4D CONCLUSIE

De vergunning kan verleend worden op voorwaarde dat

- 1. er geen zwarte els toegepast wordt in de gemengde hagen en de hoogstambomen op 10 m van elkaar geplant worden
- 2. het ontwerp uitgevoerd wordt conform de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid onder meer moet de helling naar de inkomdeur voldoen aan art. 18 en 19 en moeten alle toegangsdeuren voldoen aan de bepalingen van art. 22 tem 26 van de verordening.

••

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

1.

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het gewestplan leper-Poperinge, het BPA Hoeyaardstraat, art. 4.3.1 en 4.4.1 VCRO en de formele motiveringsplicht.

Zij licht dit middel als volgt toe:

"1.Verzoekende partij put een enig middel uit de schending de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan leper-Poperinge, het BPA Hoeyaardstraat, art. 4.3.1 en 4.4.1 VCRO en de formele motiveringplicht.

De bestemmingsvoorschriften laten niet toe dat een privaat uitgebaat funerarium ingeplant wordt in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen, openbare nutsvoorzieningen (gewestplan) en/of begraafplaatsen (BPA).

Doordat afgeweken wordt van de bestemmingsvoorschriften - zonder voorafgaand openbaar onderzoek dan nog – is tevens art. 4.3.1 en 4.4.1 VCRO geschonden.

De motieven van de Deputatie om te besluiten dat de aanvraag zone-eigen zou zijn, zijn kennelijk onredelijk en schenden de formele motiveringsplicht (Wet 29.07.1991).

2.In casu zijn de bepalingen van het BPA onverminderd van toepassing. Het BPA vult immers het gewestplan hoogstens aan en is er zeker niet strijdig mee (LINDEMANS, D., De bouw- en verkavelingvergunning in het Vlaamse Gewest, UGA, nr. 9, blz. 28).

Het bestemmingsvoorschrift 'begraafplaats' sluit ontegensprekelijk aan bij de bestemming 'gemeenschapsvoorzieningen'.

Een gemeenschapsvoorziening is immers gericht op de bevordering van het algemeen belang en moet dus voor iedereen toegankelijk zijn tegen redelijke voorwaarden. Winstbejag is echter uitgesloten (R.v.St. nr. 21.371 dd. 14.07.1981 inzake 38.985 dd. 13.03.1992 inzake ; nr. 40.112 dd. 17.08.1992 inzake

Het inrichtingsbesluit bevat definitie geen van de begrippen "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" zoals bedoeld in artikel 17,6.2 van dat besluit. Zij moeten dan ook in hun spraakgebruikelijke betekenis worden begrepen, met name voorzieningen die gericht zijn op het bevorderen van het algemeen belang en die ten dienste van de gemeenschap worden gesteld, waarbij, met uitzondering van het bepaalde in artikel 145quinquies DRO, de exploitant van de inrichting geen winstbejag mag nastreven en de voorzieningen werkelijk ten dienste moeten staan van de gemeenschap. "

R.v.St. nr. 209.985 dd. 21.12.2010 inzake

Een begraafplaats is voor iedereen toegankelijk tegen redelijke voorwaarden en is uiteraard niet bedoeld om winst te maken. De nadere regels van het BPA zijn derhalve van toepassing voor zover ze overeenstemmen met die principes.

Het standpunt van de aanvragers in hun beroep bij de Deputatie dat ingevolge het arrest het BPA niet van toepassing zou zijn, kan dus geenszins bijgetreden worden. Trouwens, indien dat zo zou zijn, is het bestreden besluit sowieso onwettig want gesteund op een niet toepasselijk BPA. Een funerarium kan bezwaarlijk als een gemeenschapsvoorziening beschouwd worden, en al helemaal niet als een openbare nutsvoorziening, zodat het gewestplan nog meer dan het BPA niet als vergunningsbasis kan dienen.

Het BPA werd vóór 01.08.2000 ook herbevestigd.

3.Krachtens het BPA is de aanvraag gelegen in de zone 'O' (groene kleur) bestemd voor openbare gebouwen, nader omschreven als: 'kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, kultuur, cultus'. Er is ook een nevenbestemming 'wonen' voorzien, duidelijk bedoeld voor een conciërgewoning bij het openbaar gebouw.

Op het grafisch plan zijn er verschillende zones aangeduid in de groene kleur, sommige zonder nadere aanduiding, andere wel (school, pastorij, begraafplaats).

In de legende is voor de bouwplaats een nadere specificatie opgegeven, met name dat het om een begraafplaats gaat. In de bestemmingszone staan immers kruisjes op het grafisch plan aangeduid.

De Deputatie legt deze nadere specificatie volledig naast zich neer, terwijl dit ontegensprekelijk deel uitmaakt van de stedenbouwkundige voorschriften, minstens op zich ook verordenende kracht heeft.

De grafische aanduiding – zelfs uitdrukkelijk gespecificeerd in de legende – heeft dezelfde bindende waarde als de geschreven tekst:

" Ook bestemmingsvoorschriften mogen uitsluitend grafisch worden vastgesteld en moeten niet speciaal worden gemotiveerd. De stedenbouwkundige voorschriften en de grafische voorstelling zijn dus juridisch gelijkwaardig. "

VEKEMAN, R., Ruimtelijke ordening en stedenbouw, Kluwer 2004, nr. 32, p. 35.

Op zich is het niet betwist dat een funerarium geen begraafplaats is.

De aanvraag is dus zonevreemd en diende geweigerd te worden (art. 4.3.1 VCRO). Krachtens art. 4.4.1 VCRO kan men daarenboven niet afwijken van de bestemmingsvoorschriften.

4.De Deputatie gaat voorbij aan de bestemming 'begraafplaats' omdat de werkelijke begraafplaats van zich elders bevindt, met name in een met groene kleur aangeduide zone alwaar geen kruisjes op het grafisch plan zijn aangeduid en omdat de gemeente bevestigd heeft geen nood te hebben aan bijkomende begraafplaatsen.

Het spreekt voor zich dat het al dan niet nood hebben aan bijkomende begraafplaatsen geen criterium is om bestemmingsvoorschriften terzijde te schuiven. Indien een

bestemmingsvoorschrift/plan niet meer wenselijk is, dient dit via de geëigende weg gewijzigd te worden. Zolang een plan niet gewijzigd/opgeheven is, blijft het onverminderd van toepassing.

Ten onrechte schakelt de Deputatie dan ook over naar de grondkleur zonder rekening te houden met de nadere aanduiding op het plan. De grafische aanduiding op het plan heeft nochtans ook verordenende kracht. De specifieke voorschriften kunnen niet terzijde geschoven worden om toepassing te maken van de 'algemene' voorschriften!

Het is niet omdat er geen nadere voorschriften opgenomen zijn voor de invulling van de begraafplaats, dat de bestemming 'begraafplaats' willekeurig kan ingevuld worden. Als er geen bijzondere voorschriften zijn, dient de bestemming in zijn normale spreekwoordelijke betekenis ingevuld te worden: 'terrein waar overledenen begraven worden' (Van Dale). Niemand beweert dat een privaat uitgebaat funerarium onder het begrip begraafplaats kan gebracht worden.

De volledige motivering van de Deputatie over het al dan niet openbaar karakter van het funerarium, is derhalve niet pertinent en schendt de formele motiveringsplicht.

5. Aangezien het BPA zich moet richten naar het gewestplan, dient het begrip 'openbare gebouwen' uit het BPA gelinkt te worden aan het begrip 'gemeenschapsvoorzieningen' uit het gewestplan.

De Deputatie gaat derhalve ten onrechte louter na of het funerarium openbaar is, tevens diende nagegaan te worden of het het algemeen belang dient en geen winstbejag nastreeft (VEKEMAN, R., o.c., nr. 181, blz. 159):

" Hij heeft beslist dat ook sportinfrastructuur een gemeenschapsvoorziening kan zijn, indien geen winstbejag wordt nagestreefd en zij tegen redelijke voorwaarden voor iedereen toegankelijk is, ongeacht of zij door de overheid dan wel een privépersoon wordt tot stand gebracht en geëxploiteerd. "

Het spreekt voor zich dat de aanvragers met hun commerciële activiteit winstbejag nastreven. Het funerarium kan niet als een openbaar gebouw in de zin van het gewestplan beschouwd worden.

De verwijzing naar scholen en een pastorij (door de aanvragers) is onterecht aangezien de vergelijking helemaal niet opgaat. Een school en pastorij zijn ongetwijfeld gemeenschapsvoorzieningen en zijn zeker niet op winstbejag belust.

Een louter privé-initiatief dat geenszins bedoeld is om het algemeen belang te dienen, hoort niet in deze bestemmingszone thuis (begraafplaats).

6. Tevergeefs proberen de aanvragers hun project te koppelen aan de verzorging en cultus (weeral losgekoppeld van het begrip gemeenschapsvoorziening). Op zich steunt het bestreden besluit daar niet op, zodat dit in se naast de kwestie is, maar hoe dan ook verkeerd.

Met verzorgingsdiensten werd overduidelijk ziekenhuizen en RVT's bedoeld. In een funerarium worden mensen niet verzorgd, maar opgebaard in afwachting van hun begrafenis. Met verzorging heeft dit niets te maken. Men spreekt van lijkbezorging en niet van lijkverzorging... fundamenteel verschil.

Een funerarium behoort ook niet tot één of andere cultus. De aanvragers citeren zelf de Belgische bisschoppen die expliciet bevestigd hebben dat een funerarium niet tot de cultus behoort. In geen enkele cultus speelt een funerarium enig belang. In een funerarium worden lijken opgebaard in afwachting van de uitoefening van één of andere cultus, niet kaderend in een cultus. Indien de aanvragers menen het tegendeel te kunnen voorhouden, dan zullen zij aan de hand van stukken moeten aantonen in welke cultus hun activiteiten kunnen ingeschakeld worden..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"Verwerende partij wordt verweten een vergunning te hebben afgeleverd in strijd met de vigerende bestemmingsvoorschriften en dit zonder afdoende motivering van deze beslissing.

Met verzoekende partij kan worden vastgesteld dat de aanvraag dient te worden getoetst aan de voorschriften van het BPA Hoeyaartstraat. Dit blijkt ook letterlijk uit de bestreden beslissing zelf. De essentie van de discussie heeft echter betrekking op het inkleuren van de bouwplaats als zone voor openbare gebouwen en de bijkomende markering die wijst op een bestemming als begraafplaats. Belangrijk is dus dat de grondkleur van de bouwplaats blauw is en duidt op een zone voor openbare gebouwen, hierover lijkt geen discussie te bestaan. Verzoekende partij meent dat de markering van de bouwplaats als zone voor begraafplaats, de bouw van een funerarium uitsluit.

Alvorens dit argument ten gronde te weerleggen, wil de deputatie toch even de aandacht vestigen op het merkwaardige feit dat in het verslag van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar nota bene, werd gesteld dat "in het BPA worden echter geen specifieke voorschriften vermeld, waardoor teruggegrepen moet worden naar de algemene voorschriften. Deze vermelden als hoofdbestemming openbare gebouwen (kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus) en als nevenbestemming woongebouwen-woningen.". Net deze vaststelling wordt nu door de verzoekende partij, dezelfde gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar nvdr., in vraag gesteld! De overweging die aan de basis lag van het ongunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar betrof immers de vraag of een funerarium onder de noemer "openbaar gebouw" valt. Dit deel van het middel getuigt dan ook van een onzorgvuldig handelen in hoofde van verzoekende partij!

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het feit dat het BPA geen stedenbouwkundige voorschriften heeft geformuleerd ten aanzien van de indicatie "begraafplaats". In dit geval is de deputatie, in het kader van haar discretionaire bevoegdheid, ertoe gehouden zelf een beoordeling te maken van de draadwijdte van dit voorschrift, temeer daar er de facto een strijdigheid bestaat tussen de stedenbouwkundige voorschriften enerzijds en de grafische voorstelling anderzijds (R. VEKEMAN, Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw. Planologie, verordeningen en vergunnigen., 2004, Kluwer, Mechelen, 35, nr. 32). Volgens de grondkleur moet de zone immers worden aangewend voor het plaatsen van openbare gebouwen. Een begraafplaats kan echter moeilijk als een "gebouw" worden aangemerkt! Dat er wel degelijk sprake moet zijn van het oprichten van een gebouw blijkt ook uit de opsomming die door het stedenbouwkundig voorschrift wordt gegeven: gebouwen voor onderwijs zoals een school, op cultureel vlak een cultureel centrum,.... Het aftoetsen van de aanvraag aan de stedenbouwkundige voorschriften van de grondkleur kan dan ook niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd in het licht van voorgaande feiten.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, is het dan ook niet meer dan logisch dat verwerende partij vervolgens is nagegaan of een funerarium wel als een "openbaar gebouw" kan worden gekwalificeerd. Dezelfde overweging werd trouwens ook door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar gemaakt in haar ongunstig advies. De toelichting bij het bestemmingsvoorschrift is op dit vlak een belangrijk aanknopingspunt: "(...) als hoofdbestemming openbare gebouwen (kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus) en als nevenbestemming woongebouwen-woningen.". Cultus is een algemene benaming voor alles wat met verering te maken heeft en heeft een ruime draagwijdte. Het eren van het lichaam van een dierbare dient dan ook als een vorm van "lichaamscultus" te worden beschouwd. De deputatie heeft dan ook op grond van de plannen en deze gegevens redelijkerwijs geoordeeld dat hier wel degelijk een openbaar gebouw betreft. Dat ook de pastorie en een school in een zone met dezelfde blauwe grondkleur zijn gelegen en de facto ook niet geheel vrij toegankelijk zijn, werd dan ook terecht als vergelijkingspunt naar voor geschoven. De deputatie is dan ook niet kennelijk onredelijk tot het besluit gekomen dat de aanvraag wel degelijk betrekking heeft op een openbaar gebouw."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"B.1 Voorafgaand. De kritiek van verzoekende partij is willekeurig.

8.Het is duidelijk dat verzoekende partij lopende de vergunningsprocedure het geweer van schouder heeft veranderd, louter voor de behoeften van de zaak.

Aanvankelijk hechtte verzoekende partij geen determinerend belang aan de kruisjes op het BPA en later plots wel.

Tussenkomende partij verklaart zich nader.

-In het negatief advies van 9 december 2010 schreef verzoekende partij nog:

"Het perceel van de aanvraag is gelegen in de bestemmingszone aangeduid als "begraafplaats". In het BPA worden echter geen specifieke voorschriften vermeld, waardoor teruggegrepen moet worden naar de algemene voorschriften. Deze vermelden als hoofdbestemming openbare gebouwen (kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus) en als nevenbestemming woongebouwen – woningen."

Verzoekende partij was toen van oordeel dat de "kruisjes" op het BPA geen eigen voorschrift inhielden en ging er - net als de tussenkomende partij en de gemeente- van uit dat enkel moest worden gezien of de aanvraag al dan niet paste in één van de subcategorieën van de hoofdbestemming openbare gebouwen, zoals aangegeven bij de algemene bestemmingsvoorschriften van het BPA, met name: "kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus". Volgens verzoekende partijen was dit niet het geval, volgens de gemeente en de tussenkomende partij wel.

-Wanneer later de deputatie de zienswijze van verzoekende partij niet volgt, "ontdekt" verzoekende partij plots de kruisjes en beweert zij dat het wél om een specifiek voorschrift gaat.

Dergelijk "volte face" stemt tot nadenken.

Verzoekende partij is als publiekrechtelijk orgaan met adviesbevoegdheid (cfr. advies dd. 9 december 2010) verplicht de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht te nemen, zowel bij haar adviesbevoegdheid als bij het instellen van administratief en jurisdictioneel beroep.

Verzoekende partij schendt met de inhoud van haar verzoekschrift zodoende zelf het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel waartoe zij als overheidsorgaan met adviesbevoegdheid is gehouden! Rechtssubjecten moeten inderdaad kunnen vertrouwen op standvastigheid bij het bestuur (M. VAN DAMME en A. WIRTGEN "Het rechtszekerheids-en vertrouwensbeginsel", in I. OPDEBEECK en M VAN DAMME (eds.) Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, die Keure, 2006, p. 315).

B.2.Ten gronde. De bestreden beslissing is niet in strijd met de geldende bestemmingsvoorschriften, noch met artikel 4.4.1 VCRO en de formele motiveringsplicht.

9.Er is geen discussie over dat de aanvraag moet afgetoetst worden aan het BPA, niet aan het gewestplan.

Volgens het BPA is de bouwplaats gelegen in zone voor "openbare gebouwen (kantoorruime, diensten, verzorging-en onderwijsdiensten, kultuur, cultus)".

Noch in de tabel met de bouwzones van het BPA noch in de tabel met de "Open Ruimtes" staat een specifieke aanduiding voor het "blauw met kruisjes" opgenomen.

De kruisjes behoren dan ook niet tot de eigenlijke, "harde", normatieve kern van het BPA (het rechter deel van het BPA). Het betreft een invulling waaraan de ontwerpers toen (in 1975) blijkbaar dachten - maar zonder dat die bestemming normatief werd vastgelegd.

De kolom "bijkomende voorschriften" naast de begraafplaats is ook leeg.

In dat verband zij ook aangestipt dat de bestaande begraafplaats achter de Wilgenlaan na het van kracht worden van het BPA in 1975 (verder) is uitgebreid in "zone voor openbare gebouwen". Dit terwijl op het BPA geen kruisjes staan aangeduid. Dit illustreert dat de aanduiding van de kruisjes relatief is. Uiteraard heeft men de overledenen na 1975 niet "zonevreemd" willen begraven, met name in een zone die volgens de letterlijke interpretaties die verzoekende partij voorstaat, enkel zou bestemd mogen worden gebruikt voor openbare gebouwen.

Als men het BPA zo letterlijk en rigoureus opvat als verzoekende partij, leidt dit tot tegenstrijdigheden.

In dat verband zij nog aangestipt dat verzoekende wel verwijst naar VEKEMAN maar dat zij haar citaat afbreekt op een punt waar het net interessant wordt:

"Ook de bestemmingsvoorschriften mogen uitsluitend grafisch worden vastgesteld en moeten niet speciaal worden gemotiveerd. De stedenbouwkundige voorschriften en de grafische voorstelling zijn dus juridisch gelijkwaardig. Bij strijdigheid van beide moet men de bedoeling van de ontwerper trachten te achterhalen." (VEKEMAN, R. Ruimtelijke ordening en stedenbouw, Kluwer, nr. 32, p. 35)

Welnu, dit is precies wat verwerende partij in haar vergunningsbeslissing heeft gedaan. Tussenkomende partij verwijst terzake naar de verdediging van de vergunning door de verwerende partij:

"Uit de bestreden beslissing blijkt dat het feit dat het BPA geen stedenbouwkundige voorschriften heeft geformuleerd ten aanzien van de indicatie "begraafplaats". In dit geval is de deputatie, in het kader van haar discretionaire bevoegdheid, ertoe gehouden zelf een beoordeling te maken van de draagwijdte van dit voorschrift, temeer daar er de facto een strijdigheid bestaat tussen de stedenbouwkundige voorschriften enerzijds en de grafische voorstelling anderzijds [...]. Volgens de grondkleur moet de zone immers worden aangewend voor het plaatsen van openbare gebouwen. Een begraafplaats kan moeilijk als een "gebouw" worden aangemerkt! Dat er wel degelijk sprake moet zijn van het oprichten van een gebouw blijkt ook uit de opsomming die door het stedenbouwkundig voorschrift wordt gegeven: gebouwen voor onderwijs zoals een school, op cultureel vlak een cultureel centrum,...."

10. Ten onrechte werpt verzoekende partij ook op dat een funerarium niet zou thuishoren in de gewestplanbestemming "openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen".

Voor de gewestplanbestemming "openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen" is het doorslaggevend dat de voorziening "ten dienste staat van de gemeenschap" of "van openbaar nut is" zie Raad van State nr. 65063 van 10 maart 1997, TROS 1998, p. 440 e.v. met noot Bert ROELANTS, Zonevreemde gemeenschapsvoorzieningen en openbare diensten.

Het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de initiatiefnemer of het al dan niet aanwezig zijn van winstoogmerk is niet determinerend. Sedert het BIAC-decreet (Belgisch Staatsblad 28 juni 2004) staat vast dat een gemeenschapsvoorziening en voorziening van openbaar nut ook winst kan genereren. Dit staat ondertussen met zoveel woorden ook opgenomen in het besluit van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van ruimtelijke uitvoeringsplannen.

11. Evenzeer tevergeefs stelt verzoekende partij dat een funerarium geen plaats van "verzorgingsdienst" of "cultus" zou zijn.

Tussenkomende ziet niet in waarom met "funerarium" enkel "ziekenhuizen en RVT's" zouden bedoeld zijn.

Verzoekende partij tracht weerom het BPA in te perken en haar lezing op te dringen.

Niet enkel levenden worden "verzorgd". Tussenkomende partij draagt als begrafenisondernemer zorg voor de doden (via opbaring en lijktooi, het voorbereiden van teraardebestelling of crematie, het verzorgen van een burgerlijke afscheidsplechtigheid – meer en meer ook in beperkte kring en waarvoor een funerarium onontbeerlijk is).

Ook VLAREM spreekt van lijkverzorging. Rouwkamers zijn een ingedeelde inrichting volgens Vlarem rubriek 35 Vlarem I en 5.35 e.v. VLAREM II) en daar is uitdrukkelijk sprake van lokalen bestemd voor "lijkverzorging in voorkomend geval met inbegrip van balseming".

Verzoekende partij zoekt trouwens spijkers op laag water waar zij een "fundamenteel verschil" meent te ontwaren tussen lijkbezorging en lijkverzorging. VANDAELE vermeldt woordelijk onder lijkbezorging: "het verzorgen van begrafenissen".

Cliënten "verzorgen" inderdaad niet enkel het lijk (de doden) maar ook de levendennabestaanden en dit door hen moreel en psychisch bij te staan na het overlijden van hun dierbaren en hen te ontlasten van allerlei praktische besognes. Het gaat manifest om aspecten van (een moderne) "uitvaartcultus", met name deze van de westerse beschaving in de eenentwintigste eeuw.

Uit een open brief die de Belgische Bisschoppen hebben verstuurd aan allen die in de uitvaartpastoraal en –liturgie meewerken blijkt eveneens dat een funerarium als een plaats van cultus wordt beschouwd. De bisschoppen zetten het standpunt van de roomskatholieke Kerk uiteen i.v.m. de funeraria en stellen (Stuk 8):

"De positie van de bisschoppen in verband met de kerkelijke aanwezigheid in funeraria werd in de oriëntatietekst 'Voorbij de dood... als christenen afscheid vieren' (2009) als volgt geformuleerd: "Funeraria zijn geen door de rooms-katholieke Kerk erkende cultusplaatsen. Vanuit de bisdommen worden er geen mensen naartoe gezonden om afscheidsvieringen te leiden."

Een funerarium kan dus wel degelijk bestempeld worden als een plaats van "cultus" (evenwel niet door de rooms-katholieke Kerk erkend maar dit is in het recht van de lekenstaat zonder verder belang).

Verzoekende partij verdraait deze brief van de bisschoppen wanneer zij in haar verzoekschrift het tracht voor te stellen alsof de Belgische Bisschoppen van oordeel zouden zijn dat funeraria geen cultusplaatsen zouden zijn. De brief heeft het erover dat het geen door de rooms-katholieke Kerk erkende cultusplaatsen zijn, wat iets anders is.

Men hoeft ook geen hooggeschoolde culturele antropoloog te zijn om de wenkbrauwen te fronsen wanneer men van de GSA verneemt dat "in geen enkele cultus een funerarium enig belang zou hebben"...

Besluit.

Er mag gesteld worden dat verwerende partij terecht heeft geoordeeld dat het funerarium kan worden gezien als infrastructuur van "kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus".

De motivering is ook afdoende waar verwerende partij o.a. stelt:

"Er moet nagegaan worden of die voorziening ten dienste staat van de gemeenschap of van openbaar nut is. hierbij wordt ondermeer gewezen op serviceflats, waterzuiveringsstations, containerparken en gevangenissen die beschouwd worden als voorzieningen van openbaar nut maar die geen vrije ingang hebben. Verder wordt gewezen op rechtspraak die stelt dat het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de initiatiefnemer of het al dan niet aanwezig zijn van winstoogmerk niet van doorslaggevend belang zijn.

Het opbaren van een overledene is een onderdeel van het afscheid nemen van een overledene. Een funerarium kan dus gelinkt worden aan cultus. Zo kan geconcludeerd worden dat de aanvraag conform is met de bestemming van het BPA."

Waar verzoekende partij het BPA heeft geïnterpreteerd, heeft zij dit gedaan binnen de toegelaten marges van haar discretionaire bevoegdheid."

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat de 'kruisjes' wel degelijk op het plan staan en een juridische waarde hebben die de verzoekende partij noch de Raad kan negeren. Zij herhaalt dat een funerarium geen openbaar gebouw is.

Beoordeling door de Raad

1.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan 'leper-Poperinge', gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Het perceel is ook gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg "Hoeyaardstraat – wijz.1" goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 12 mei 1975, en partijen zijn het er over eens dat dit bijzonder plan van aanleg nog steeds van kracht is.

Dat veronderstelt dat de bestemmingen en bijhorende voorschriften van het bijzonder plan van aanleg niet in strijd zijn met de bestemming en bijhorende voorschriften van het gewestplan. Volgens het bijzonder plan van aanleg is het perceel gelegen in de zone 'O'. Die zone heeft volgens de legende als hoofdbestemming: openbare gebouwen (kantoorruimten, diensten, verzorging- en onderwijsdiensten, cultuur, cultus) en als nevenbestemming woongebouwenwoningen.

2.

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen (het inrichtingsbesluit) bevat geen definitie van de begrippen "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" als bedoeld in artikel 17.6.2 van dit besluit.

Gemeenschapsvoorzieningen beogen tegemoet te komen aan behoeften van de samenleving, die individuele burgers in de regel niet zelf kunnen opvangen, zoals onderwijs, sport en cultuur. Het afleggen en opbaren van overledenen, in afwachting van hun begrafenis, is in de hedendaagse samenleving zonder twijfel ook een behoefte van de samenleving waarin de individuele burgers in de regel niet meer zelf kunnen voorzien. Daarom kunnen funeraria in de hedendaagse samenleving ook beschouwd worden als gemeenschapsvoorzieningen. Dat de dienstverlening van funeraria door particulieren wordt aangeboden, eventueel zelfs met ontneemt aan die dienstverlening niet noodzakelijk het karakter van gemeenschapsvoorziening. De overheid regelt de werking van funeraria niet alleen op het vlak van het milieu, artikel 14 van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging verplicht de gemeenten om op hun kosten in een behoorlijke wijze te voorzien in de lijkbezorging van behoeftigen, en daar de gemeenten, noch andere overheden, naar algemene bekendheid zelf voor de lijkbezorging instaan en dus een beroep moeten doen op particuliere begrafenisondernemers en funeraria, is op die wijze ook de zorg voor dit aspect van het menselijk leven als gemeenschapsvoorziening, ook voor degenen wiens nalatenschap of nabestaanden daar zelf niet voor kunnen instaan, wettelijk geregeld, met inbegrip van de wijze van begrafenis zoals bepaald in artikel 15 van het voornoemde decreet, waarnaar artikel 14 uitdrukkelijk verwijst. Op die wijze wordt verzekerd dat zo nodig eenieder gebruik kan maken van de dienstverlening van de funeraria.

Onder die omstandigheden kan worden aangenomen dat funeraria gemeenschapsvoorzieningen zijn in de zin van artikel 17.6.2 van het Inrichtingsbesluit.

3.

Anders dan de verzoekende partij beweert, heeft het gegeven dat op het bestemmingsplan van het bijzonder plan van aanleg op de grondkleur kruisjes zijn aangebracht, die volgens de legende betekenen 'begraafplaats' zonder enig nader voorschrift, niet tot gevolg dat er geen gebouwen mogen worden opgericht.

Nu kan worden aangenomen dat funeraria gemeenschapsvoorzieningen zijn, kunnen zij ook beschouwd worden als openbare gebouwen in de zin van het BPA. Het is niet omdat niet alle lokalen van een funerarium toegankelijk zijn voor het publiek, dat het geen openbaar gebouw is, evenzeer als een pastorie of schoolgebouw die met dezelfde grondkleur in het BPA zijn aangegeven.

Het middel is ongegrond.

4	OM DEZE DEDENIEN DEGI	IST DE DAAD VOOR	VERGLINNINGSBETWISTINGEN
٠	UM DEZE KEDENEN KESI	IST DE RAAD VOOR	VERGUNNINGSBETWISTINGER

1.	Het verzoek tot tussenkomst van is ontvankelijk.
2.	Het beroep is ontvankelijk en ongegrond

3. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 februari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc BOES,	voorzitter van de achtste kamer,	
	met bijstand van	
Thibault PARENT,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier,		De voorzitter van de achtste kamer,
Thibault PARENT		Marc BOES